

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

23100677/28

BG/MMP/J-9JJS-60

14-07-2022

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

ТеваБисопрол 5 mg таблетки
TevaBisoprol 5 mg tablets

ТеваБисопрол 10 mg таблетки
TevaBisoprol 10 mg tablets

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка таблетка съдържа 5 mg или 10 mg бизопрололов фумарат (bisoprolol fumarate).

Помощни вещества с известно действие:

Всяка таблетка от 5 mg съдържа 135,2 mg лактоза монохидрат.
Всяка таблетка от 10 mg съдържа 130,2 mg лактоза монохидрат.

За пълния списък на помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Таблетка

ТеваБисопрол 5 mg таблетки са бледожълти, с мозаечна структура, кръгли, двойноизпъкнали, с маркировка „5“ и делителна черта от едната страна на таблетката (приблизително 8 mm).
Таблетката може да бъде разделена на две равни дози.

ТеваБисопрол 10 mg таблетки са бежови, с мозаечна структура, кръгли, двойноизпъкнали, с маркировка „10“ и делителна черта от едната страна на таблетката (приблизително 8 mm).
Таблетката може да бъде разделена на две равни дози.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

- есенциална хипертония
- хронична стабилна стенокардия (ангина пекторис)

4.2. Дозировка и начин на приложение

Дозировка

Възрастни

За двете показания дозата е 5 mg бизопрололов фумарат веднъж дневно. Ако е необходимо, дозата може да се увеличи на 10 mg бизопрололов фумарат веднъж дневно.

Максималната препоръчителна доза е 20 mg веднъж дневно.

Дозата трябва да се адаптира индивидуално, според честотата на пулса и терапевтичния

Продължителност на терапията

По принцип лечението с бизопролол е продължително.

Лечението с бизопролол не трябва да се спира внезапно, тъй като това може да доведе до преходно влошаване на състоянието. Особено при пациенти с исхемична болест на сърцето,

лечението не трябва да се прекратява внезапно. Препоръчва се постепенно намаляване на дозата.

Специални популации

Пациенти с бъбречна или чернодробна недостатъчност

При пациенти с леки до умерени нарушения на чернодробната или бъбречна функция, обикновено не е необходимо коригиране на дозата. При пациенти с тежка бъбречна недостатъчност (креатининов клирънс < 20 ml/min) и при пациенти с тежка чернодробна недостатъчност, не трябва да се надвишава дневната доза от 10 mg бизопрололов фумарат. Опитът от приложението на бизопролол при пациенти на бъбречна диализа е ограничен въпреки това няма доказателство, че дозовия режим трябва да се промени.

Пациенти в старческа възраст

Не се налага корекция на дозата.

Педиатрична популация

Няма опит от приложение на бизопролол при деца, поради което не се препоръчва употребата на бизопролол в тази възрастова група.

Начин на приложение

Перорално приложение.

Таблетките трябва да се приемат цели, без да се съдвкват, с достатъчно количество течност (например с чаша вода), сутрин, със или без храна.

4.3 Противопоказания

Бизопролол е противопоказан при пациенти с:

- свръхчувствителност към активното вещество или към някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1
- остра сърдечна недостатъчност или по време на епизоди на декомпенсирана сърдечна недостатъчност, изискваща интравенозна инотропна терапия
- кардиогенен шок
- AV блок II и III степен (без пейсмейкър)
- синдром на болния синусов възел
- синоатриален блок
- симптоматична брадикардия
- симптоматична хипотония
- тежка бронхиална астма или тежка ХОББ
- тежка форма на периферно артериално оклузивно заболяване или синдром на Raynaud
- нелекуван феохромоцитом (вж. точка 4.4.)
- метаболитна ацидоза.

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Продължителност на лечението

Освен ако не е изрично показано, лечението с бизопролол не трябва да се спира внезапно, особено при пациенти с исхемична болест на сърцето, тъй като това може да доведе до преходно влошаване на състоянието (вж. точка 4.2).

Бизопролол трябва да се прилага с внимание при пациенти с хипертония или ангина пекторис при съпътстваща сърдечна недостатъчност.

Бизопролол трябва да се прилага с внимание при:

- захарен диабет, показващ големи флукуации на нивата на кръвната захар. Пациентите на хипогликемия (напр. тахикардия, сърцебиене или изпотяване) могат да бъдат маскирани. Необходим е редовен контрол на кръвната захар.
- строга диета

- по време на десенсibiliзираща терапия. Подобно на останалите бета-блокери, бизопролол може да повиши както чувствителността към алергени, така и тежестта на анафилактичните реакции. Лечението с епинефрин невинаги дава очаквания терапевтичен ефект.
- AV блок I-ва степен
- ангина на Prinzmetal. Наблюдавани са случаи на коронарен вазоспазм. Въпреки високата си бета₁-селективност, при пациенти с ангина на Prinzmetal, приемащи бизопролол, не могат да бъдат изключени пристъпи на стенокардия.
- периферно артериално оклузивно заболяване (може да се наблюдава засилване на оплакванията, особено в началото на лечението).

Пациентите с псориазис или анамнеза за псориазис, бета-адренергичните блокери (като бизопролол) трябва да се предписват само след внимателна преценка на съотношението полза/риск.

На фона на лечението с бизопролол, симптомите на тиреотоксикоза могат да се маскират.

При пациенти с феохромоцитом, бизопролол се прилага само след алфа-рецепторна блокада.

При пациенти подложени на обща анестезия, анестезиологът трябва да бъде уведомен за бета-блокадата. Ако е необходимо прекратяване на лечението с бета-блокери преди хирургична операция, това трябва да стане постепенно и да приключи 48 часа преди анестезията.

Въпреки че кардиоселективните (бета₁) бета-блокери могат да имат по-слаб ефект върху белодробната функция отколкото неселективните бета-блокери, както всички бета-блокери използването им също трябва да се избягва при пациенти с обструктивни заболявания на дихателните пътища, освен ако не съществуват убедителни клинични причини за употребата им. Ако такива съществуват, бизопролол може да се използва с повишено внимание.

Препоръчва се едновременно приложение на бронходилатираща терапия при бронхиална астма или друго хронично обструктивно белодробно заболяване, което може да причини симптоми. Понякога при пациенти с астма може да се появи повишена резистентност на дихателните пътища и в тези случаи може да се наложи увеличаване на дозата на бета₂-стимулантите.

Помощни вещества

Лактоза

Пациенти с редки наследствени проблеми на непоносимост към галактоза, пълен лактазен дефицит или глюкозо-галактозна малабсорбция не трябва да приемат това лекарство.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Комбинации, които не се препоръчват

Калциеви антагонисти от групата на верапамил и в по-малка степен от групата на дилтиазем: може да има негативно влияние върху контрактилитета и атриовентрикуларната проводимост. Интравенозно приложение на верапамил при пациенти лекувани с бета-блокери, може да доведе до тежка хипотония и атриовентрикуларен блок.

Антихипертензивни лекарствени средства с централно действие: едновременно приложение с антихипертензивни лекарствени средства с централно действие може да доведе до намаляване на сърдечната честота и капацитет, а оттам до вазодилатация. Внезапно прекратяване на лечението, особено преди прекъсване на приема на бета-блокери, може да увеличи риска от "ребаунд хипертония" (възобновяване на хипертонията).

Комбинации, които трябва да се прилагат с внимание

Калциеви антагонисти от нифедипинов (дихидропиридинов) тип (напр. нифедипин) може да увеличи риска от хипотония, както и не е изключен повишен риск от допълнително влошаване на вентрикуларната функция при пациенти със сърдечна недостатъчност.

Клас I антиаритмични лекарствени продукти (напр. дизопирамид, лидокаин, фенитоин, флекаинид, пропафенон): ефектът върху времето на атриовентрикуларната проводимост може да се потенцира и да се усилва негативния инотропен ефект.

Клас III антиаритмични лекарствени продукти (напр. амиодарон): ефектът върху времето на атриовентрикуларната проводимост може да се потенцира.

Парасимпатикомиметични лекарствени продукти: едновременното приложение може да увеличи времето на атриовентрикуларната проводимост, както и риска от брадикардия.

Бета-блокери с локално приложение (напр. капки за очи за лечение на глаукома) могат да усилят ефекта на бизопролол.

Инсулин и перорални антидиабетни лекарствени продукти: усилване ефекта на понижаване на кръвната захар. Блокиране на бета-адренорецепторите може да маскира симптомите на хипогликемия.

Анестетици: понижаване на рефлекторната тахикардия и повишен риск от хипотония (за повече информация за обща анестезия вж. точка 4.4.).

Дигиталисови гликозиди: понижаване на сърдечната честота, особено при увеличаване на атриовентрикуларното проводно време.

Нестероидни противовъзпалителни средства (НСПВС): НСПВС могат да намалят хипотоничния ефект на бизопролол.

Бета-симпатикомиметици (напр. изопреналин, добутамин): комбинация с бизопролол може да отслаби действието и на двата продукта.

Симпатикомиметици, активиращи както бета- така и алфа-адренорецептори: комбинацията с бизопролол може да доведе до повишаване на кръвното налягане. Смята се, че такова взаимодействие се получава по-скоро с неселективни бета-блокери.

Едновременното приложение с антихипертензивни лекарствени продукти, както и с други продукти, които имат потенциал за понижаване на кръвното налягане (трициклични антидепресанти, барбитурати, фенотиазини) може да увеличи риска от хипотония.

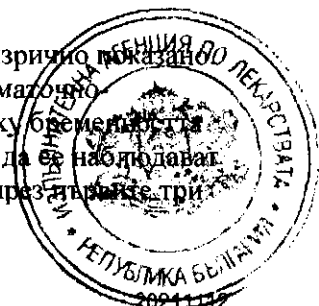
Комбинации, които трябва да се обмислят
Мефлокин: повишен риск от брадикардия.

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност

Бизопролол е с фармакологично действие, което може да има увреждащи ефекти върху бременността и/или върху плода/новороденото. По принцип бета-адренорецепторните блокери намаляват плацентната перфузия, което може да се свърже със забавяне на растежа, вътрематочна смърт, аборт и преждевременно раждане. Нежелани лекарствени реакции (напр. хипогликемия и брадикардия) може да се появят у плода и новороденото. Ако е необходимо лечение с бета-адренорецепторни блокери, за предпочитане са бета₁-селективни адренорецепторни блокери.

Бизопролол не трябва да се използва по време на бременност, освен ако не е изрично показано. Ако лечението с бизопролол се счита за необходимо, трябва да се наблюдава маточно-плацентния кръвоток и растежа на плода. В случай на увреждащи ефекти върху бременността или плода, трябва да се обмисли алтернативно лечение. Новородените трябва да се наблюдават стриктно. Симптоми на хипогликемия и брадикардия по принцип се очакват през първите три дни.

Кърмене

Няма данни дали бизопролол се екскретира в кърмата, както и за въздействието на бизопролол върху бебето. Затова кърменето не се препоръчва по време на приложение на бизопролол.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

При проучване с пациенти с исхемична болест на сърцето, бизопролол не влошава способността за шофиране. Въпреки това, поради индивидуалните разлики в реакциите към лекарствения продукт, способността за шофиране на превозно средство и работа с машини може да се влоши. Това трябва да се има предвид, особено при започване терапията и при промяна на лечението, както и при употреба на алкохол.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

По-долу са използвани следните определения, които се отнасят до честотата:

Много чести ($\geq 1/10$), чести ($\geq 1/100$ до $< 1/10$), нечести ($\geq 1/1\ 000$ до $< 1/100$), редки ($\geq 1/10\ 000$ до $< 1/1\ 000$), много редки ($< 1/10\ 000$; включително изолирани случаи), С неизвестна честота (оценка на честотата не може да бъде направена от наличните данни)

Психични нарушения

Нечести: нарушения на съня, депресия
Редки: кошмари, халюцинации

Нарушения на нервната система

Чести: замаяност*, главоболие*
Редки: синкоп

Нарушения на очите

Редки: понижена лакримация (да се има предвид при пациенти, използващи контактни лещи)
Много редки: конюнктивит

Нарушения на ухото и лабиринта

Редки: нарушения на слуха

Сърдечни нарушения

Много чести: брадикардия (при пациенти с хронична сърдечна недостатъчност)
Чести: влошаване на съществуваща сърдечна недостатъчност (при пациенти със сърдечна недостатъчност)
Нечести: нарушения в AV-проводимостта, влошаване на предшестваща сърдечна недостатъчност (при пациенти с хипертония или ангина пекторис), брадикардия (при пациенти с хипертония или ангина пекторис)

Съдови нарушения

Чести: усещане за студ или изтръпване на крайниците, хипотония, особено при пациенти със сърдечна недостатъчност

Респираторни, гръдни и медиастинални нарушения

Нечести: бронхоспазм при пациенти с бронхиална астма или анамнеза за обструктивно заболяване на дихателните пътища
Редки: алергичен ринит

Стомашно-чревни нарушения

Чести: стомашно-чревни оплаквания като гадене, повръщане, диспепсия, диария

Хепатобилиарни нарушения

Редки: хепатит

Нарушения на кожата и подкожната тъкан

Редки: реакции на свръхчувствителност като сърбеж, зачервяване, обрив и ангиоедем

Много редки: алопеция. Бета-блокери може да провокират или да влошат псориазис или да индуцират псориазис-подобен обрив.

Нарушения на мускулно-скелетната система и съединителната тъкан

Нечести: мускулна слабост, мускулни спазми

Нарушения на възпроизводителната система и гърдата

Редки: еректилна дисфункция

Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение

Чести: умора*

Нечести: астения

Изследвания

Редки: увеличени стойности на триглицеридите, увеличени стойности на чернодробните ензими (ALAT, ASAT)

*Тези симптоми се появяват особено в началото на лечението. Те са по принцип леки и често изчезват до 1-2 седмици.

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/риск за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез Изпълнителна агенция по лекарствата, ул. „Дамян Груев” № 8, 1303 София, тел.: +359 2 8903417, уебсайт: www.bda.bg.

4.9. Предозиране

Симптоми

Най-честите признаци, очаквани при предозиране с бета-блокери са брадикардия хипотония, бронхоспазъм, остра сърдечна недостатъчност и хипогликемия.

Налице е широка интериндивидуална вариабилност по отношение на чувствителността към еднократна висока доза бизопролол и пациентите със сърдечна недостатъчност вероятно са много чувствителни.

Лечение

По принцип, ако настъпи предозиране, лечението с бизопролол трябва да се прекрати и да се предприеме поддържаща и симптоматична терапия.

Ограничени данни предполагат, че бизопролол се отстранява трудно чрез диализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1. Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Бета-блокери, селективни, АТС код: C07AB07

Механизъм на действие

Бизопролол е бета₁-селективен адренорецепторен блокер, лишен от вътрешна симпатомиметична активност и без съответна стабилизираща мембранна активност.

Продуктът има много слаб афинитет към бета₂-рецепторите на гладките мускули на бронхите и съдовете, както и на бета₂-рецепторите, свързани с метаболитната регулация. Затова, по принцип, не се очаква бизопролол да влияе на дихателната резистентност и бета₂-медираните метаболитни ефекти.

Бета₁-селективността на бизопролол е извън терапевтичните дозови граници.

Бизопролол няма изразен негативен инотропен ефект.

Бизопролол достига максималния си антихипертензивен ефект 3-4 часа след перорален прием.

Елиминационният му полуживот в плазмата от 10-12 часа осигурява на бизопролол 24-часова ефективност, след еднократен дневен прием.

Максималният антихипертензивен ефект на бизопролол по принцип се достига след 2 седмици. Интензивното приложение при пациенти с коронарна болест на сърцето, без хронична сърдечна недостатъчност, бизопролол намалява сърдечната честота и ударния обем и по такъв начин понижава сърдечния дебит и кислородното потребление. При хронично приложение, първоначално повишената периферна резистентност намалява. Между другите, потискането на ефективността на плазмения ренин, се дискутира като механизъм на действие, лежащ в основата на антихипертензивния ефект на бета-блокери.

Чрез блокадата на сърдечните бета-рецептори, бизопролол потиска отговора към симпатoadренергичната активност. Това предизвиква намаление на сърдечната честота и контрактилитет и поради това води до намаление на миокардната консумация на кислород, което е желан ефект при ангина пекторис с налична исхемична болест на сърцето.

5.2. Фармакокинетични свойства

Абсорбция

Бизопролол се абсорбира почти напълно (>90%) в гастроинтестиналния тракт и поради много малкия ефект на first pass през черния дроб – приблизително 10%, има абсолютна бионаличност от около 90% след перорално приложение.

Разпределение

Обемът на разпределение е 3,5 l/kg. Свързването на бизопролол с плазмените протеини е около 30%.

Биотрансформация и елиминиране

Бизопролол се елиминира от организма чрез два еквивалентни пътя на клирънс: 50% се трансформират в неактивни метаболити в черния дроб, с екскреция на метаболитите през бъбреците. Останалите 50% се екскретират непроменени през бъбреците. Поради това най-общо не се налага адаптиране на дозата при пациенти с леки или умерени чернодробни или бъбречни функционални нарушения.

Общия клирънс на бизопролол е приблизително 15 l/kg.

Плазменият елиминационен полуживот на бизопролол е 10-12 часа.

Линейност

Бизопролол има линейна, възрастово-независима кинетика.

5.3. Предклинични данни за безопасност

Предклиничните данни не показват особена опасност за хора въз основа на конвенционални проучвания на единична у многократна дозова токсичност, генотоксичност/мутагенност или карциногенност

Репродуктивна токсичност

В репродуктивните токсикологични изследвания, бизопролол няма влияние върху фертилитета или върху общата репродуктивна способност.

Подобно на други бета-блокери, бизопролол във високи дози води до токсичност както при майката (намалява приемането на храна и телесното тегло), така и на ембриона/плода (увеличаване случаите на резорбция, намаляване теглото на плода, забавяне на физическото развитие), но няма тератогенен ефект.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1. Списък на помощните вещества

Лактоза монохидрат
Микрокристална целулоза
Кросповидон
Магнезиев стеарат
Жълт железен оксид

6.2. Несъвместимости

Неприложимо

6.3. Срок на годност

3 години

6.4. Специални условия за съхранение

Да се съхранява под 25°C.
Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от влага.

6.5. Вид и съдържание на опаковката

Опаковки от 30, 50 или 100 таблетки опаковани в PVDC/Al блистери по 10 таблетки.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Teva B.V.
Swensweg 5, 2031 GA Haarlem
Нидерландия

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

5 mg - Рег. № 20100677
10 mg - Рег. № 20100678

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 22 октомври 2010 г.
Дата на последно подновяване: 07 август 2015 г.

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

